

Σταύρος Λυγερός, Κώστας Μελάς

Η Τουρκία, το ΔΝΤ και η Ελλάδα

Η συνεχής πάλη Δύσης και Ανατολής, κεμαλιστών και πολιτικού Ισλάμ βρίσκεται ξανά σε έξαρση λόγω του ισλαμικού ιστού που άπλωσε αθόρυβα αλλά αποτελεσματικά ο Ερντογάν στην κοινωνία και το κράτος. Ένα νέο βιβλίο φωτίζει την πραγματικότητα της γειτονικής χώρας, από ελληνική σκοπιά

«**Η** τουρκική κοινωνία δύσκολα αντιδρά, αλλά εάν αντιδράσει είναι πολύ εύκολο να φθάσει στα άκρα», γράφει προφητικά ο δημοσιογράφος Σταύρος Λυγερός στο βιβλίο που έγραψε μαζί με τον οικονομολόγο Κώστα Μελά και που πλοοφορείται – πιθανότατα εξίσου προφητικά – «Μετά τον Ερντογάν τι;».

Το βιβλίο, που κυκλοφόρησε από τις εκδ. Πατάκη περίπου έναν μήνα προτού αρχίσουν οι μεγάλες διαδηλώσεις στην Πλατεία Ταξίμ,

Γράφει ο Μανώλης Πημπλής

είχε διαβλέψει τη δύση του άστρου του Ταγίπ Ερντογάν αλλά και το γεγονός ότι η Τουρκία πολύ απείχε από το να είναι μια ειδυλλιακή χώρα χωρίς συγκρούσεις, όπως συχνά παρουσιαζόταν τα τελευταία χρόνια, λόγω της πρόσφατης οικονομικής της ανάπτυξης.

Αλλάστε ούτε αυτή η ανάπτυξη φαίνεται να είναι κάτι το νομοτελειώδες. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που αναρωτιούνται αν πρόκειται για φούσκα, και ο καθ' ύλην αρμόδιος από τους δύο συγγραφείς δεν ρισκάρει ούτε εκείνος πρόβλεψη. Λέει όμως ότι η άνθηση οφείλεται κυρίως σε εισροές χρηματιστηριακών κεφαλαίων που όσο εύκολα ήρθαν όταν οι συνθήκες ήταν ευνοϊκές, άλλο τόσο εύκολα μπορεί να φύγουν όταν τα πράγματα «στραβώσουν».

Σύμφωνα με τον Κώστα Μελά, η περίφημη οικονομική πολιτική του Ταγίπ Ερντογάν δεν ήταν κάτι άλλο από την πιστή εφαρμογή του προγράμματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, μέχρι το 2008 που αυτό ολοκληρώθηκε. Παλαιός «πελάτης» του ΔΝΤ η Τουρκία, έχει εφαρμόσει 17 προγράμματά του από τα μέσα του 20ού αιώνα μέχρι σήμερα. Το τελευταίο μπήκε σε εφαρμογή το 2001 και της έδωσε στην πορεία μια νέα φόρα. Κανείς δεν

Σταύρος Λυγερός, Κώστας Μελάς
ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΤΙ;

ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ, 2013, ΣΕΛ. 563, ΤΙΜΗ: 22,50 ΕΥΡΩ

Ξέρει όμως αν αυτό προορίζεται να διαρκέσει.

Αναλύονται όλα αυτά διεξοδικά στο βιβλίο, όπως αναλύεται διεξοδικά από τον Σταύρο Λυγερό και η διαχρονική σύγκρουση κεμαλιστών - ισλαμιστών που πλέον έχει μπει σε νέα φάση και δείχνει να είναι ολομέτωπη.

Σύμφωνα με τον Κώστα Μελά, η περίφημη οικονομική πολιτική του Ερντογάν δεν ήταν κάτι άλλο από την πιστή εφαρμογή του προγράμματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, μέχρι το 2008 που αυτό ολοκληρώθηκε

Ο Ταγίπ Ερντογάν – που διαδέχθηκε τον Νετζμετίν Ερμπακάν στην ηγεσία του τουρκικού πολιτικού Ισλάμ, στο οποίο έδωσε έναν πιο δυτικό αέρα, κατορθώνοντας να θέσει σταδιακά και ως έναν βαθμό στο περιθώριο τους στρατιωτικούς εγγυητές του κεμαλικού δρόμου – αποδείχθηκε ιδιαίτερα ικανός στην πραγματοποίηση λεπτών ελιγμών. Τα τελευταία χρόνια όμως – φέτος διανύει τον ενδέκατο χρόνο της μέχρι πρότινος παντοδυναμίας του – φαίνεται να μέθυσε από τις διαδοχικές νίκες του – πολλές μέσω δικαστικών διώξεων – απέναντι στους άλλοτε πανίσχυρους στρατιωτικούς και να ξέχασε την πολιτική των ισορροπιών περνώντας σε φάση μεγάλης αλαζονείας και σταδιακής παράδοσης του κράτους σε ισλαμικούς μηχανισμούς. Αυτό πληρώνει τώρα, την ώρα που ο κόσμος απαιτεί επιστροφή σε πιο δυτικούς δρόμους και ο στρατός ανασυντάσσεται. Για όποιον θέλει να αποκτήσει μια εικόνα της πρόσφατης ιστορίας της Τουρκίας και των σύγχρονων δομών της, το βιβλίο των Λυγερού - Μελά είναι κάτι παραπάνω από μια καλή εισαγωγή.

Αναφέρεται και στα γνωστά σκάνδαλα Εργκένεκον και Βαριοπούλα – το τελευταίο, ιδίως, αφορά και την Ελλάδα, καθώς αποκαλύφθηκαν εκεί εμπρησμοί δασών στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου –, στη δράση των παρακρατικών μηχανισμών, στο Κουρδικό, στα θέματα της ΑΟΖ, στα παλιά θρησκευτικά τάγματα που κατέργησαν ως αδελφότητες, ισχυροποιούμενα πολύ τα τελευταία χρόνια, επί Ερντογάν. Τα ελληνοτουρκικά χρησιμοποιούνται συχνά ως αντιπερισπασμός, αλλά αν υπάρχει κάτι αισιόδοξο είναι ότι η – κατά τα άλλα σταυχής – ζωηρή ανάμειξη στη Μέση Ανατολή, που επέβαλε ο υπουργός Εξωτερικών Νταβούτογλου, έχει προκαλέσει τόσα προβλήματα στην Τουρκία με όλους τους άλλους γείτονές της, που η Ελλάδα έχει μπει στο δεύτερο πλάνο των προτεραιοτήτων της.